

De christelijke positie en de Heilige Geest

J.G. Bellet

Het is van het grootste belang voor ons gelovigen te weten of de Heilige Geest teruggekeerd is naar de hemel sinds Pinksteren en opnieuw naar de aarde gezonden moet worden bij iedere opwekking in de Gemeente, of dat Hij bij ons gebleven is op aarde na die grote gebeurtenis op Pinksteren.

Het is bijna 20 eeuwen geleden dat een klein aantal discipelen van de Heer Jezus samen waren in een bovensaal om te bidden in afwachting van de “kracht uit de Hoge,” die naar de beloften van hun Meester binnenkort op hen zou neerdalen. Zij waren zwak en vreesachtig (Joh.20:19,20) en onwetend in de raadsbesluiten van God over de volken en de Gemeente. Voor het merendeel hadden zij nog joodse vooroordelen en gevoelens, die alleen konden verdwijnen door de machtige werking van de Heilige Geest. (Hand.1:6; 10:45-47; 11:15-18) Zij hadden nog niet de noodzakelijke kracht om het Woord van God te verkondigen en hadden van de Heer het uitdrukkelijke bevel gekregen, te wachten, tot die kracht hun door de doop met de Heilige Geest zou gegeven worden. (Hand.1:4,5,8) Pas na die doop vormden zij het lichaam van Christus of de Gemeente, waarvan de orde, de inrichting en de voorrechten hun tot op dat ogenblik onbekend waren.

Deze toestand bleef tot op de neerdaling van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Het verhaal hiervan staat in Handelingen 2:1-3. *“En toen de dag van het pinksterfeest werd vervuld, waren zij allen gemeenschappelijk bijeen. En er kwam plotseling uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind en deze vulde het hele huis waar zij zaten. En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen.”* Zo werd de beloften van Christus vervuld uit Johannes 14:16. *“En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Voorspraak geven, opdat Die met u zal zijn tot in eeuwigheid: de Geest van de waarheid.”*

Naar het Woord van deze belofte moest de Trooster komen en eeuwig bij hen blijven. Op de Pinksterdag

verschijnen aan ieder van hen niet alleen verdeelde tongen als van vuur, een beeld van de gaven en kracht van de Heilige Geest, die hun gegeven was, maar er kwam plotseling uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind en deze vulde het hele huis waar zij zaten. Dat is het getuigenis van Zijn persoonlijke tegenwoordigheid in hun midden. Zo werd hun op een duidelijke wijze, de komst van deze machtige en goddelijke Trooster aangekondigd. Zijn wonen bij ons en in ons, tot in eeuwigheid, verkondigt de heerlijkheid waarin God Zijn Zoon heeft geplaatst en die Hij ons met Hem zal schenken.

De tegenwoordigheid van de Heilige Geest veranderde de instelling van de discipelen totaal. In plaats van vrees, die hun harten vervulde, werden zij gekenmerkt door moed en vertrouwen. Zwakheid maakte plaats voor kracht en met een heilige stoutmoedigheid, gaven zij openlijk getuigenis van Christus, terwijl even daarvoor de deuren van de plek waar zij waren zorgvuldig gesloten waren. (Joh.20:19) *“En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en ze begonnen in andere talen te spreken, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.”* (Hand.2:4) Bovendien wordt voor de eerste keer de Gemeente¹ genoemd, als bestaande op aarde en als verzamelpunt, waarbij de gelovigen zich voegden. Eenheid en liefde kenmerkten voor aller oog hen, die er deel van uitmaakten. (Hand.2:44-46) De machtige werking van de Heilige Geest stelde ze in staat te volharden *“in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in de breking van het brood en in de gebeden.”* (42) Deze vier kenmerken van hun getuigenis zijn van het hoogste belang en tonen de geestelijke kracht en het inzicht in de gedachten van God, die de Heilige Geest hun meedeelde. Een andere vrucht van Zijn werking was het grote aantal van de zielen dat toegevoegd werd tot de Heer. Door de dienst van Petrus werden door het Woord ongeveer 3000 zielen bekeerd die dag. Wij lezen ook in Handelingen 4:4: *“Velen echter van hen die het woord hadden gehoord, geloofden, en het getal van de mannen werd ongeveer vijfduizend.”* Deze bekeringen waren niet het gevolg van buitengewone openbaringen, die de komst van de Heilige Geest vergezelden, maar de gezegende vruchten van Zijn tegenwoordigheid in de harten van hen, in wie Hij met kracht werkte. Voordat de bekeringen plaats hadden, zei Petrus, zich richtend tot de menigte, die aangetrokken waren door de gave van de talen: *“Nu Hij dan door de rechterhand van God is verhoogd en de belofte van de Heilige Geest heeft ontvangen van de Vader, heeft Hij dit uitgestort wat u en ziet en hoort.”* (Hand.2:33) Dit laat ons duidelijk zien, dat de apostel de verwerkelijking van de belofte zag in de gave van de Heilige Geest aan hen, die, hoewel ze in de naam van Jezus Christus geloofden, tot op die dag hem niet hadden ontvangen. Daarna

¹ Ekklesia (Hand.2:47)

kwamen de bekeringen door Zijn kracht bewerkt, door middel van het Woord, dat door Petrus gepredikt was. Petrus spreekt over de Heilige Geest, als uitgestort zijnde² en als geopenbaard door de vruchten, die de discipelen droegen door Zijn kracht.

Het gaat dus om de uitstorting van de Heilige Geest in overvloed uitgestort over de gelovigen, na de Hemelvaart van Christus aan de rechterhand van God. De discipelen waren al gelovig, maar zij wachtten om door de Heilige Geest, de noodzakelijke kracht te ontvangen om van Christus te kunnen getuigen. (Hand.1:8)

Men moet deze twee dingen niet verwarren: de eerste was de neerdaling van de Heilige Geest en het tweede was, de gezegende gevolgen ervan. Hij kwam op aarde om bij en in de gelovigen te blijven en Zijn macht te tonen. Hij handelt naar die macht in de Gemeente en ook in de wereld, door middel van een getuigenis gegeven door hen, in wie Hij woont. Namelijk eerst in de apostelen, daarna in allen, waarvan Hij zich sinds die tijd heeft bediend.

In Handelingen 4 ontrolt zich een belangrijk toneel voor onze ogen. De hoofden van het Joodse volk proberen het werk van God tegen te houden. De apostelen wordt onder bedreiging verboden in de naam van Jezus te spreken. Deze tegenstand van de vijand brengt de heiligen tot gemeenschappelijk gebed. Zij vragen God Zijn werk voort te zetten, zielen te bekeren, te redden, te zegenen, zoals wij dat heden nog wensen. Het lijkt, dat wij in Handelingen 4 de eerste grote bidstond vinden na de komst van de Heilige Geest, hoewel ze tevoren niet samengeropen was. Wat vragen de vergaderde gelovigen? Niet of de Heilige Geest op hen gezonden wordt, want zij weten dat zij Hem al ontvangen hadden. Maar dat zij alle vrijmoedigheid mogen ontvangen, tegenover alle tegenstand, die zij ontmoeten, om het Woord van God te verkondigen, zodat de naam van Jezus verheerlijkt mag worden door de ontplooiing van Zijn macht onder de mensen. Het antwoord werd hun onmiddellijk gegeven: *“En terwijl zij baden, werd de plaats waar zij waren vergaderd, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord van God met vrijmoedigheid.”* (31) we lezen in vers 32 en 33: *“De menigte nu van hen die geloofden, was een van hart en ziel, en niemand zei dat iets van zijn bezittingen zijn eigendom was, maar zij hadden alle dingen gemeenschappelijk. En met grote kracht gaven de apostelen getuigenis van de opstanding van de Heer Jezus; en er was grote genade over hen allen.”* De eenheid van hart en gedachte, het afstand doen van hun eigen belangen voor het welzijn van hen, die nood hadden kenmerkte hen. *“En er werden steeds meer gelovigen de Heer toegevoegd, menigten zowel van*

mannen als van vrouwen.” (Hand.5:14) Zij die de Heilige Geest verzoeken, door de leugen in Zijn tegenwoordigheid te brengen worden onmiddellijk door het goddelijk oordeel getroffen. (Hand.5:1-11) Door al deze feiten leren wij, wat onze gebeden moeten zijn, of dat nu voor onszelf is of voor zondaars, die ons omringen.

Als de Heilige Geest teruggekeerd was naar de hemel, zouden wij wel kunnen vragen dat Hij ons opnieuw gezonden zou worden en dat Hij opnieuw tot ons zou afdalen; maar in dat geval, tot wat een zwakheid en verlatenheid zou de Gemeente teruggebracht zijn! Hoe zou ze dan nog getuigenis kunnen geven aan de wereld en de naam van Christus en de waarheid van God op aarde verdedigen? Zonder Trooster, die een goddelijk Persoon is om ze te ondersteunen op aarde zouden de gelovigen inderdaad wezen zijn; terwijl de Heer hun verklaart, dat Hij ze in die toestand niet zou laten. (Joh.14:18) Maar daar is niets van aan. Onze positie is niet die van de discipelen. Toen zij in zwakheid wachtten op de komst van de Heilige Geest. Een toestand omdat Hij nog niet gegeven was. (Hand.1) Wij bezitten Hem en zouden gekenmerkt moeten zijn door kracht, ontplooid in Handelingen 4. Wij moeten een voorbeeld nemen aan het geloof door de apostelen en heiligen geopenbaard in deze omstandigheid en tot God hetzelfde gebed richten als zij. Namelijk, dat wij vervuld mogen worden met de Heilige Geest om het Woord met alle vrijmoedigheid te verkondigen, dat de genade met ons zij, opdat de liefde overvloedig zij, zoals het toen was en dat de naam van Jezus verheerlijkt mag worden in het heil van veel zondaars, tot dit ogenblik nog ver van Hem blijven.

God zij gedankt, dat de Heilige Geest niet is teruggekeerd en wij hoeven niet te vragen of Hij terugkomt. Hij woont nog altijd in de Gemeente en in het hart van elke gelovige. Het is duidelijk, dat het zo is, naar de belofte van onze geliefde Heiland. (Joh.14:16) *“En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Voorspraak geven, opdat Die met u zal zijn tot in eeuwigheid.”* Dit laatste woord moet ons verzekeren, dat het niet mogelijk is, dat Hij ons verlaat. Zo lang de Gemeente op aarde is, is de Heilige Geest haar reisgezel, steun en gids. Hij is haar gegeven om haar in alle waarheid te leiden om de dingen van Christus te nemen en ze haar te verkondigen en om Hem te verheerlijken in de harten van hen, die Hem toebehoren.

--

Bovendien vinden we in Johannes 16 Zijn werking in verbinding met de wereld in de woorden: *“En als Die is gekomen, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; en van gerechtigheid, omdat Ik naar de Vader heenga en u Mij niet meer aanschouwt; en van oordeel, omdat de overste van deze wereld is*

² vs.33 zelfde woord als in 17

geoordeeld.” (Joh.16:8-11) Hier wordt de Trooster ons voorgesteld, als het gevolg van het feit, dat Jezus opgevaren is in de Hoge; bovendien is Hij niet tot de wereld gezonden, maar tot de discipelen. “Want als Ik niet wegga, zal de Voorspraak niet tot u komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.” (Joh.16:7) Sinds Hij kwam om te wonen bij de gelovigen, overtuigd Hij de wereld van haar toestand voor God, namelijk zonde waaraan de wereld zich schuldig heeft gemaakt door Christus te verwerpen, van gerechtigheid geopenbaard in de heerlijke positie aan de gehoorzame Mens gegeven, die de wereld heeft verlaten en naar de Vader is gegaan en van oordeel dat over de wereld en haar overste zal komen.

Is het getuigenis vanaf de Pinksterdag op aarde gegeven? Is dat niet het gevolg van de tegenwoordigheid van de Geest der waarheid, dat deze goddelijke arbeid in genade wordt voortgezet en dat menigten zielen bekeerd worden en gebracht worden tot het geloof in Christus, die hun gerechtigheid is voor God? Dat kondigde de Heer zelf aan, aan Zijn discipelen. Bekeringsen zijn zonder onderbreking voortgegaan en dat is het gevolg van Zijn voortdurend wonen op aarde en van Zijn gezegende werking in de harten. Waaraan moet men dan de opwekkingen toeschrijven, die plaats hebben op verschillende tijden in de geschiedenis van de Gemeente? Daarop antwoorden wij, terwijl we steunen op de reeds aangehaalde teksten, dat niet alleen het bestaan van de Gemeente, maar alle zegeningen, die zij na Pinksteren heeft ontvangen, de leiding, die zij heeft ontvangen om de moeilijkheden te overwinnen, maar ook de gevaren op de weg, zijn allemaal te danken aan de tegenwoordigheid van de Heilige Geest op aarde.

Door de Heilige Geest:

Worden de heiligen ondersteund tegen de macht en list van de vijand.

Worden ze opgebouwd in het geloof.

Wordt de dienst van het Woord voortgezet, of dat nu is voor de versterking van de gelovigen of tot het heil van zielen en het handhaven van de waarheid van God op aarde.

Wordt getuigenis gegeven aan de kracht van het bloed van Christus en aan de waarde van Zijn Naam voor God.

Hebben alle opwekkingen plaats in de Gemeente.

Worden alle bekeringsen gewerkt.

Zoals een reservoir alle fonteynen voedt met zijn weldoende water, zo handhaaft de Geest van God, op aarde aanwezig, alle werkingen van het geestelijk leven van de heiligen en verschaft hun een overvloedige voorraad van hulp die beantwoordt aan alle behoeften. Maar ook voor zondaars, die er de noodzaak van

voelen. Hij beantwoordt op die manier aan het geloof, dat zich tot God richt.

Het feit, dat wij deze goddelijke en gezegende Persoon bij ons hebben, als levende bron van kracht en troost, zou ons zeker moeten aanmoedigen. Hij faalt nooit in Zijn zorgen voor de Gemeente. Hij openbaart Zijn kracht en het werk wordt volbracht. Dat God onze zielen mag aanmoedigen om op Hem te wachten, opdat deze kracht geopenbaard wordt tot onze zegen en tot heil van zondaars.

Zoals we weten uit Johannes 7:37-39 kon de Heilige Geest niet gegeven worden, voordat Jezus werd verheerlijkt. “En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep aldus: Als iemand dorst heeft, laat hij bij Mij komen en drinken! Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit nu zei Hij van de Geest, die zij die in Hem geloven, zouden ontvangen; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet was verheerlijkt.” Hier leren we uit, dat de Heilige Geest op aarde komen wonen is in de gelovigen, om de bron van hun vreugde en van de kracht van hun getuigenis te zijn, omdat Christus Zijn plaats aan de rechterhand van God heeft ingenomen na Hem verheerlijkt te hebben door Zijn dood.³ De Heilige Geest komt in de gelovige wonen als getuige en zegel van de kracht van het gezegende werk, dat Jezus op het kruis heeft volbracht. Zijn tegenwoordigheid in ons, bewijst dat de zonde is weggenomen door het bloed van Christus, dat wij er van zijn bevrijd, omdat de zonde is geoordeeld in de Persoon van Hem, die de zonde op zich heeft genomen op het kruis en dat wij in de ogen van God er van gerechtvaardigd zijn als Hijzelf.⁴ Hij had niet uit de doden kunnen opgewekt worden, als de zonde, die Hij op het kruis op zich genomen had, niet geheel weggedaan was. Het feit, dat onze Plaatsvervanger in de heerlijkheid is opgenomen is de plechtige verklaring van Gods wege, dat alle veroordeling voor de gelovigen voorbij is en dat zij aangenaam zijn voor Hem, als Christus zelf. Zij zijn met Christus verenigd door de Heilige Geest als leden van Zijn lichaam en door Heem hebben zij deel aan Zijn positie en aan Zijn heerlijkheden.⁵

Bovendien verhinderde de voorhang, die de heiligheid van God had geplaatst tussen Hem en de zondaars en die Hem verborg voor hun ogen, hen tot Hem te naderen en veroorloofde iet de openbaring van Zijn liefde in al haar volheid. Maar deze voorhang is gescheurd door de dood van Jezus. De Heilige Geest is komen getuigen, dat deze dood alle verhinderingen heeft verbroken, die bestonden tussen God en de mens

³ Joh.13:31,32; 17:4

⁴ Rom.4:25; 8:34; Kol.2:10

⁵ Ef.1:6,13,19,22,23; 1Kor.6:17,19; 2Kor.1:21,22

en dat het bloed, dat in het heiligdom was gedragen, de weg heeft geopend tot de troon van God. Bovendien verkondigt de Heilige Geest, door het evangelie, dat de liefde van God geen afstand kan verdragen tussen Hem en de mensen, omdat het bloed van Christus het middel is tot verzoening voor allen die geloven. Het voorhangsel in de tempel scheurde in tweeën “van boven naar beneden.”⁶

In het licht van deze teksten begrijpen wij de betekenis van die woorden van Johannes. “*De Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet was verheerlijkt.*” (Joh.7:39) Hij kon niet op aarde komen tot zegen van mensen, zolang Christus niet verheerlijkt was. Dat had pas plaats als gevolg op het volbrengen van Zijn werk. De Heer zegt ook: “*want als ik niet wegga, zal de Voorspraak niet tot u komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.*” (Joh.16:7) In dit hoofdstuk wordt de Heilige Geest ons voorgesteld als handelend in de naam van de Vader en de Zoon, door wie Hij gezonden is en van wie Hij heeft aangenomen, de raadsbesluiten van liefde te volbrengen. Daarom zegt de Heer van Hem: “*want Hij zal vanuit Zichzelf niet spreken, maar alles wat Hij zal horen, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen.*” (Joh.16: 3,14)

Wij zien dus, dat de Schrift over de tegenwoordigheid van Heilige Geest op aarde spreekt vanuit twee oogpunten. Allereerst als wonend in de Gemeente en daarna in iedere gelovige persoonlijk. Op dit tweede gezegende feit wordt het tweede deel toegepast van de belofte van de Heer: “Hij zal in u zijn” (Joh.14:17) Wij blijven echter niet bij deze waarheid stilstaan. Deze wordt meer algemeen aangenomen dan de eerste. Hoewel de manier men dikwijls spreekt over Zijn invloed, duidelijk aantoonend, dat veel christenen weinig begrijpen van de werkelijkheid van Zijn inwoning en het lichaam van de gelovige, dat is de tempel van de Heilige Geest.⁷

Het is duidelijk voor iedere gelovige, dat het gevoel van de onbewegelijke tegenwoordigheid van deze gezegende Trooster een machtige aanmoediging moet zijn, om door het geloof te wandelen, in een geest van gebed en van toewijding aan Zijn dienst. Daarentegen hoe ontmoedigend is de verkeerde veronderstelling, dat Hij naar de hemel is teruggekeerd en dat we, met het oog op bijzondere zegeningen, zijn terugkeer moeten vragen! Zulke gebeden zijn niet in overeenstemming met de waarheid van Zijn inwoning bij ons en in ons. Het laat zien, dat zij, die zulke gebeden doen, geen bewustzijn hebben van deze waarheid. Men vraagt ook soms een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest. Ook dat is een foute gedachte. Want omdat Hij rijkelijk over

⁶ Mark.15:38; Hebr.9:8,11,12; 10:19,20

⁷ 1Kor.6:19

ons is uitgestort⁸ kan Hij dat niet meer worden in de betekenis van dit woord.

Samenvattend, geloven wij dat, als de christenen samen komen, zoals de eerste discipelen, dat deden⁹ om de zegen van God te vragen en de uitbreiding van Zijn werk in de naam van Christus en in de afhankelijkheid van Zijn Geest, dan zal deze in hen tegenwoordig zijn om ze in hun gebeden te leiden en ze in alle opzichten te onderwijzen. Bovendien, laten we niet vergeten, dat de Heer zelf Zijn tegenwoordigheid heeft beloofd aan Zijn heiligen die samenkomen in Zijn Naam. Dat wil zeggen in gehoorzaamheid aan Zijn Woord.¹⁰ Als wij ons bewust zijn van de gezegende werkelijkheid van de Heilige Geest in ons, zulle wij Hem in alle dingen in de Gemeente laten besturen, tot heerlijkheid van God en te goede van allen.¹¹ Bovendien versterkt de overtuiging van Zijn inwoning in elke gelovige, onze zielen in de uitoefening van het gebed. Want de apostel zegt: “*want wat wij naar behoren zullen bidden, weten wij niet, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.*” In onze harten werkt Hij ook, naar dat geschreven staat: “*En Hij die de harten doorzoekt, weet wat de bedoeling van de Geest is, want Hij bidt, in overeenstemming met God, voor heiligen.*” (Rom.8:26) En dat wil zeggen naar Zijn wil.

J.G.B.

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1923 - 236](#)

Titel: [La position chrétienne et le St. Esprit](#)

⁸ Tit.3:6

⁹ Hand.4:1

¹⁰ Mat.18:20

¹¹ 1Kor.12:11